

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte: Nicolaev Ghenadie

Judecători: Toma Nadejda, Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Moraru Petru

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 21 iulie 2015, în cauza penală privindu-l pe:

Belocurenco Iurie Simion, născut
la 17.11.1982, originar și domiciliat
în or. Cahul, str. C. Negruzzi, nr.43.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 17.02.2014 – 12.05.2014;

Instanța de apel: 02.06.2014 – 02.12.2014;

27.04.2015 – 21.07.2015;

Instanța de recurs: 20.02.2015 – 31.03.2015;

18.12.2015 - 24.05.2016;

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 12 mai 2014, procesul penal în privința inculpatului Belocurenco Iurie învinuit de comiterea infracțiunilor în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal și art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, a fost încetat, în legătură cu împăcarea părților.

2. Pentru a pronunța sentința, în fapt, instanța de fond a constatat, că Belocurenco Iurie la 25 ianuarie 2014, în jurul orelor 08.00 – 08.30, urmărind scopul de a sustrage pe ascuns bunurile altei persoane, a pătruns pe ascuns în biroul de serviciu al Centrului de Sonorizare a Secției cultură al Sanatoriului „Nufărul Alb”, amplasat în or. Cahul str. Nucilor, 1, de unde a sustras pe ascuns o geantă cu un Notebook de model „Lenovo B560”, cauzându-i întreprinderii

daune în proporții de 7.200 lei.

Tot el, Belocurenco Iurie la 28 ianuarie 2014, în jurul orelor 14.30, urmărind scopul de a sustrage pe ascuns bunurile altei persoane, a pătruns pe ascuns într-o odaie de locuit de la etajul 3 al restaurantului „Codreanu”, amplasat în or. Cahul, Prospectul Republicii, 15, de unde a sustras pe ascuns o geantă, cu valoarea de 500 lei, care-i aparține cet. Coteț Alina Gheorghe, în care se aflau acte personale: pașaport, buletin de identitate, permis de conducere, permis de mic trafic, carnetul de student, un card bancar de la „Mobiasbanca” SA, mănuși cu valoarea 250 lei, un portmoneu cu valoarea 450 lei, în care erau bani în sumă de 1000 lei, cauzându-i Alinei Coteț daune în proporții considerabile, în sumă de 2.200 lei, însă fiind depistat la ieșire din odaie de Coteț Maria, Belocurenco Iurie n-a ținut cont de faptul că a fost depistat cu geanta sustrasă în procesul comiterii infracțiunii de furt, și, aplicînd violența nepericuloasă pentru viața victimei, a împins-o într-o parte și și-a prelungit acțiunile sale infracționale, cu scopul sustragerii deschise a bunurilor.

3. Nefiind de acord cu sentința, împotriva acesteia a declarat apel procurorul, solicitînd casarea parțială a sentinței, în partea recalificării acțiunilor inculpatului Belocurenco Iurie de la art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal la art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal și încetarea procesului, și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Belocurenco Iurie să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, și condamnat la 7 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis cu amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Conform art. 85 Cod penal prin cumul de sentințe, a adăuga parțial la pedeapsa stabilită prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilită prin sentința Judecătoriei Cahul din 31.10.2013, stabilindu-i inculpatului definitiv 7 ani și 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis cu amendă în mărime de 500 unități convenționale.

În argumentarea apelului declarat, procurorul a invocat următoarele motive:

- instanța de judecată neîntemeiat a recalificat acțiunile lui Belocurenco Iurie din art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, și a încetat procesul penal, în temeiul art. 109 Cod penal, în legătură cu împăcarea părților, deoarece în cadrul cercetării judecătorești, prin probele prezentate de către acuzare, a fost stabilit incontestabil că, acțiunile inițiate de Belocurenco Iurie ca furt, n-au fost duse pînă la capăt din cauza că a fost descoperit de către cet. Coteț Maria, însă inculpatul Belocurenco Iurie a

prelungit acțiunile sale cu scopul de a însuși bunurile sustrase.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 02 decembrie 2014, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit situația de fapt și de drept, și întemeiat a stabilit circumstanțele cauzei, și anume, că fapta imputată lui Belocurenco I. se încadrează în prevederile art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, și întemeiat a ajuns la concluzia de a înceta procesul penal pe infracțiunile prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) și art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților, fiind administrate și verificate în mod corespunzător de către prima instanță toate probele prezentate, cât și probele cercetate direct și în instanța de apel.

Totodată, instanța de apel a constatat că, în calitate de temei de calificare a acțiunilor inculpatului începute ca sustragere pe ascuns a bunurilor părții vătămate Coteț A. în jaf, organul de urmărire penală a indicat că, după sustragerea ascunsă din apartament a unei genți, inculpatul, fiind depistat la ieșire din odaie de Coteț M., nu a ținut cont de faptul că a fost depistat cu geanta sustrasă în procesul comiterii infracțiunii de furt și aplicând violența nepericuloasă pentru viața victimei, a împins-o într-o parte și și-a prelungit acțiunile sale infracționale, cu scopul sustragerii deschise a bunurilor.

Însă, în viziunea instanței de apel nu și-a găsit confirmare faptul că inculpatul a fost depistat (observat) în timpul luării bunurilor; nu s-a confirmat faptul că inculpatul a aplicat violență cu scopul reținerii bunurilor sustrase, cât și faptul că martorul Coteț M. a întreprins măsuri în vederea împiedicării sustragerii.

Mai mult, nu este constatat, în opinia instanței de apel, că inculpatul a conștientizat faptul depistării acțiunilor sale infracționale, dat fiind că afirmațiile acestuia despre săvârșirea sustragerii pe ascuns, nu au fost infirmate prin alte probe.

Astfel, instanța de apel în urma analizei probelor prezentate de către procuror și cercetarea ce a avut loc în cadrul ședinței de judecată, a ajuns la concluzia că vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal și-a găsit confirmare, însă din considerentul că au fost înaintate cereri cu privire la împăcarea părților în baza prevederilor art. 109 Cod penal, concluzia primei instanțe cu privire la încetarea procesului penal în privința inculpatului, este justă.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, împotriva acesteia, procurorul a declarat recurs ordinar solicitând casarea acesteia, în partea

recalificării acțiunilor inculpatului de la art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte pe motiv că s-a făcut o încadrare juridică greșită. La fel nu s-a dat răspuns la toate argumentele invocate în apel.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 31.03.2015, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În motivarea deciziei pronunțate, Colegiul lărgit a menționat că, instanța de apel, constatând divergențele apărute în declarațiile depuse de martorul Colța M. la diferite etape a procesului penal, nu s-a expus asupra faptului contradictorialității acestora, nu a efectuat nicio analiză a acestora, cu argumentarea concluziilor sale de apreciere, ca urmare, nu a elucidat motivul schimbării declarațiilor.

Instanța de apel, ignorând declarațiile depuse de martor la etapa urmăririi penale, a admis și a apreciat prioritar numai declarațiile date de ea la etapa instanței de fond și de apel, precum și declarațiile inculpatului, care are dreptul de a nu se autoincrimina, declarații care au și fost puse la baza soluției de recalificare a acțiunilor inculpatului.

Colegiul penal a atras atenția asupra faptului că potrivit raportului procurorului Procuraturii de nivelul Curții de Apel Cahul, Calendari D. din 02.12.2014 (f.d. 232-verso) și ordonanța procurorului în Procuratura r-lui Cahul, Țurcan Alexandru din 31.12.2014 (f.d.233), conform cărora la 08.12.2014 a fost începută urmărirea penală în baza art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal în privința lui Coteș M. iar la 31.12.2014 a fost încetată urmărirea penală, clasat procesul penal, cu pornirea procesului contravențional, pentru declarațiile false depuse de ea în cadrul ședințelor de judecată în instanța de fond și de apel, pe cazul supus judecării. Fiind audiată în cadrul acestui proces, Coteș M. a recunoscut integral vinovăția sa în cele imputate, comunicând că dînsa, a depus declarații mincinoase în instanțele judecătorești din motivul că i s-a făcut milă de mama inculpatului Belocurenco I., care permanent plîngea.

Colegiul a constatat că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui Belocurenco I. să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală). Contrar acestor stricte prevederi legale instanța de apel selectiv a apreciat cîteva

probe, ignorând celelalte, fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, expunând temeiul respectiv și argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată.

Colegiul penal a statuat că instanța de apel, la rejudecarea cauzei urmează să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel; să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii; să le dea apreciere cuvenită în ansamblu, cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate; să verifice motivul schimbării declarațiilor de către martorul Coteș M., ținând cont de ordonanța de încetare a urmăririi penale cu tragere la răspundere contravențională din 31.12.2014; să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate; să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și de practica unitară în acest domeniu.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 21 iulie 2015, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, cu menținerea sentinței fără modificări.

10. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, la solicitarea procurorului, au fost verificate probele administrate în ședința instanței de fond, și anume: declarațiile părții vătămate Coteș Alina; declarațiile martorului Coteș Maria, fiind date citirii și declarațiile martorului de la urmărirea penală (f.d.37); declarațiile inculpatului Belocurenco Iurie; procesul-verbal de interceptare a plîngerii de la partea vătămată Coteș Alina din 28.01.2014 (f.d.30 vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28.01.2014 (f.d.31-33 vol. I); procesul-verbal de ridicare și examinare a obiectelor din 29.01.2014, prin care de la partea vătămată Coteș Alina au fost ridicate și examinate următoarele bunuri: geantă de piele, pașaport pe numele Coteș Alina, și carnetul de student la ASEM pe numele Coteș Alina (f.d.39-42 vol. I); procesul-verbal de reținere a inculpatului Belocurenco Iurie din 28.01.2014, în cadrul căreia de la el au fost ridicate următoarele bunuri: portmoneu de piele, buletin de identitate, permisul de conducere, permisul de mic trafic pe numele Coteș Alina (f.d.59 vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectelor din 29.01.2014, prin care au fost examinate bunurile ridicate la percheziția corporală a inculpatului Belocurenco Iurie: portmoneu de piele, buletin de identitate, permisul de conducere, permisul de mic trafic pe numele Coteș Alina (f.d.44-46 vol. I); cererea părții vătămate SRL „Nufărul Alb” cu privire la încetarea procesului în temeiul împăcării părților, depusă în ședința

primei instanțe la 28.03.2014 (f.d.118 vol. I); cererea părții vătămate Coteț Alina cu privire la încetarea procesului în temeiul împăcării părților, depusă în ședința primei instanțe la 22.04.2014 (f.d.120 vol. I). Totodată la solicitarea procurorului a fost audiat martorul Coteț Maria.

La examinarea cauzei în instanța de apel, la cererea procurorului au fost administrate noi probe și anume ordonanța procurorului în Procuratura raionului Cahul, Alexandru Țurcanu, din 31.12.2014, prin care s-a dispus încetarea urmăririi penale și clasarea procesului penal în privința lui Coteț Maria și tragerea acesteia la răspundere contravențională. Administrarea altor probe noi părțile nu au solicitat.

Astfel, verificând în ansamblu declarațiile fiecărui martor și ale inculpatului, în coroborare cu celelalte probe administrate, instanța de apel a conchis la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a făcut concluzia că fapta penală privind sustragerea de la partea vătămată Coteț Alina, reținută în culpa inculpatului Belocurenco Iurie, a avut loc și a fost săvârșită de către inculpatul Belocurenco Iurie, în circumstanțele descrise și pe larg argumentate în sentință. La momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței instanța de fond corect a calificat această faptă ca fiind o infracțiune prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, conform indicilor calificativi: furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în încăpere, împrejurări care au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond, și care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a statuat că, unica probă a părții acuzării prin care este posibil de a stabili modalitatea, sustragerii bunurilor de la Coteț Alina, pe ascuns sau deschis, sunt declarațiile martorului Coteț Maria, însă aceasta doar la urmărirea penală a făcut declarații în sensul că l-a surprins pe inculpatul Belocurenco Iurie în momentul când el a ieșit din apartament cu geanta fiicei, a încercat să-l rețină însă a fost înlăturată cu forța de către inculpatul Belocurenco Iurie, care a plecat de la fața locului. Ulterior însă martorul Coteț Maria nu a confirmat aceste declarații, nici la urmărirea penală, nici în ședințele instanțelor de fond și de apel. Dimpotrivă martorul Coteț Maria, audiată de repetate ori în ședințele instanțelor de fond și de apel, a declarat că nu l-a văzut pe inculpatul Belocurenco Iurie când a ieșit din apartament, ci l-a văzut când acesta cobora scările de la etajul 3 la etajul 2, fără a vedea la el bunuri sustrase și nu a înțeles că Belocurenco a săvârșit

sustragere. A aflat despre infracțiune doar cînd a urcat la etajul 3 și a văzut ușa deschisă de la apartament. La fel Coteș Maria a declarat că nu a fost înlăturată cu forța din calea inculpatului Belocurenco, ci s-au atins unul de altul cînd treceau pe alături pe scările înguste.

Instanța de apel a stabilit că, la urmărirea penală martorul Coteș Maria a fost audiată fără aplicarea mijloacelor tehnice de înregistrare audio sau video, din care motiv declarațiile menționate nu pot fi apreciate ca fiind certe și în afara oricăror dubii, în situația cînd martorul Coteș Maria în fața instanțelor judecătorești a negat aceste declarații. Mai mult, martorul Coteș Maria în declarațiile sale nu-l dezvinovățește pe inculpatul Belocurenco Iurie, ci relatează circumstanțe care plasează fapta inculpatului Belocurenco Iurie la o altă încadrare juridică - în baza art.186 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Referitor la argumentul procurorului, precum că martorul Coteș Maria nu a dat o explicație plauzibilă motivului schimbării declarațiilor sale în raport cu cele de la urmărirea penală, instanța de apel a menționat, că martorul Coteș Maria a expus viziunea sa asupra modului în care s-a ajuns că declarațiile consemnate în procesul-verbal de audiere a sa de la urmărirea penală să nu fie menținute în fața instanțelor judecătorești, și anume că răspunsurile sale la întrebări au fost eronat și incorect consemnate în procesul-verbal de către ofițerul de poliție, iar dînsa nu a avut posibilitate de a citi procesul-verbal, deoarece nu avea asupra sa ochelari. Procurorul nu a combătut cu probe această versiune a martorului Coteș Maria, respectiv instanța de apel a reținut că, potrivit art. 8 alin.(2) Cod de procedură penală, toate dubiile urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului Belocurenco Iurie.

Instanța de apel a considerat neîntemeiată și poziția procurorului, că vinovăția martorului Coteș Maria în depunerea declarațiilor mincinoase în fața instanței de judecată, ar fi fost constatată, datorită faptului că Coteș Maria nu a contestat ordonanța procurorului de încetare a urmăririi penale și aplicarea sancțiunii contravenționale, deoarece partea acuzării prezentînd instanței de apel ordonanța procurorului în procuratura raionului Cahul, Alexandru Țurcanu, din 31.12.2014, prin care s-a dispus încetarea urmăririi penale și clasarea procesului penal în privința lui Coteș Maria Constantin, cu pornirea în privința ei a procesului contravențional, și aplicarea în calitate de sancțiune contravențională - amenda în mărime de 100 unități convenționale, însă din textul acestei ordonanțe se mai desprinde, că urmărirea penală a fost pornită la 08.12.2014, în baza art.312 alin.(2) lit. a) Cod penal, pe faptul prezentării cu bună-știință a declarațiilor mincinoase, și că Coteș Maria a recunoscut integral vinovăția. Însăși actul de învinuire și declarațiile lui Coteș Maria în calitate de învinuit, în cadrul acestui proces penal nu au fost

prezentate instanței de apel, motiv din care argumentul procurorului, instanța de apel le-a apreciat ca fiind neîntemeiate și care au anticipat aprecierea declarațiilor martorului menționat de către instanța de apel.

Astfel, instanța de apel a constatat că, la materialele cauzei penale lipsesc probe care ar confirma cu certitudine săvârșirea de către Belocurenco Iurie a infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, prin urmare, în opinia instanței de apel, prima instanță just a recalificat acțiunile inculpatului Belocurenco Iurie în baza art.186 alin.(2) lit. c) Cod penal, iar sentința în acest sens corespunde prevederilor legale.

6. La 17 august 2015, împotriva deciziei instanței de apel, procurorul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei contestate, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului declarat, procurorul invocând temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct.6), 12) și 16) Cod penal, a indicat următoarele motive:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Menționează că, în cadrul cercetărilor judecătorești, vinovăția inculpatului Belocurenco Iurie în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. e), f) Cod penal, a fost dovedită pe deplin prin următoarele probe: procesul-verbal de cercetare la fața locului a scărilor și a antreului din apartamentul situat la et. 3 de la restaurantul „Codreanu” or. Cahul, din 28 ianuarie 2014 (f.d.31-33); procesul-verbal de ridicare și examinare din 29.01.2014 a genții, pașaportului, permisului de conducere și a mănușilor de la partea vătămată Coteț Alina (f.d.39-42); procesul-verbal de examinare a portmoneului, buletinului de identitate, permisului de conducere depistate și ridicate de la Belocurenco Iurie în procesul percheziției corporale, în momentul reținerii la 28 ianuarie 2014 (f.d.44-46); depozițiile părții vătămate Coteț Alina Gheorghe la urmărire penală (f.d.35) și cele depuse în cadrul ședințelor de judecată în instanța de fond, potrivit cărora, mama i-a comunicat că, când se urca pe scări la apartament s-a întâlnit cu o persoană care fugea pe scări jos la ieșire. Prin sustragerea i-a fost cauzată o daună considerabilă în sumă totală de 2200 lei; declarațiile martorului Coteț Maria, care a declarat, că la 28 ianuarie 2014, în jurul orelor 14.30, se urca pe scări la apartamentul unde locuiește fiica Grădinaru Aurelia, care se afla la et.3, deasupra

complexului „Codreanu” or. Cahul. Urcând pe scări ajungând la ușa apartamentului fiicei Grădinaru Aurelia, din apartament brusc a ieșit o persoană care mai apoi a aflat că se numește Belocurenco Iurie, care avea pe umăr o geantă neagră mare și în mână ținea o geantă pentru femei pe care a recunoscut-o ca fiind a fiicei sale Alina Coteș care în acel moment se afla în apartament. A mai declarat că și-a dat seama că se petrece o crimă când la văzut pe Belocurenco Iurie cu geanta fiicei pe lângă ea și Belocurenco Iurie a văzut-o fiindcă a trecut pe lângă ea și a coborât scările grăbit.

La urmărirea penală (f. d. 37) martorul Coteș Maria a declarat că a încercat să-l rețină pe Belocurenco Iurie, însă acesta a împins-o în perete și a fugit pe scări în jos, a fugit după el și a observat cum Belocurenco Iurie ajungând la etaj a scos portmoneul din geantă și a aruncat geanta pe geamul de la scară. A fugit după el afară și nu l-a mai văzut în cadrul cercetărilor judecătorești a declarat că n-a împins-o dar numai s-au atins cu umerii și Belocurenco Iurie a coborât scările grăbit.

Consideră că, martorul Coteș M., și-a modificat în instanța de judecată declarațiile pentru a-l absolvi pe Belocurenco Iurie de răspunderea penală, deoarece martorul menționat a declarat că o rudă de a ei este prieten bun cu inculpatul Belocurenco Iurie și a rugat-o să-l ierte. După aceea, a declarat, că a plecat înapoi în apartament unde le-a comunicat fiicelor despre cele întâmplate. Tot în aceeași zi, în jurul orelor 15.30, l-a observat pe Belocurenco Iurie cum a coborât dintr-un taxi și a intrat în sala cu jocuri de noroc, care se afla lângă farmacia veterinară. Tot atunci l-a telefonat pe Grădinari Vasile, care se afla cu colaboratorii de poliție. Tot ea a mai comunicat, că fiica Coteș Alina este studentă și ea, i-a dat 1000 de lei, fiindcă trebuia să plece pe data de 30 ianuarie 2014 la universitate în mun. Chișinău.

Procurorul susține că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra acestui argument invocate în apel.

Totodată, menționează că după pronunțarea deciziei instanței de apel, în adresa Procuraturii r-lui Cahul a fost remis un raport privind examinarea conform art.274 CPP a declarațiilor martorului Coteș Maria, deoarece rezulta o bănuială rezonabilă că în cadrul procesului penal, și anume la instanța de fond și la instanța de apel, de către martora Coteș Maria au fost depuse declarații false, și a fost comisă o infracțiune prevăzută de art.312 alin. (1) Cod penal, conform indicilor: prezentarea, cu bună-știință, a declarației mincinoase de către martor, dacă această acțiune a fost săvârșită în cadrul judecării cauzei în instanța de judecată națională.

La 08.12.2014 a fost începută urmărirea penală nr.2014151092, în baza indicilor infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. a) Cod penal. În cadrul

urmăririi penale Coteț Maria a recunoscut vinovăția adusă integral, a declarat că dînsa la judecarea cauzei penale a depus declarații mincinoase în instanțele de judecată din motivul că i-a stat jele de mama inculpatului, care fiind prezentă în ședințele de judecată permanent plîngea.

Astfel, procurorul menționează că Coteț Maria a recunoscut faptul că a depus declarații false în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță și în cadrul ședinței instanței de apel. Mai mult Coteț M. a depus și o cerere privind liberarea de la răspunderea penală cu tragerea la răspundere contravențională în baza art. 55 Cod penal. La 31 decembrie 2014 a fost încetată urmărirea penală în baza art.55 Cod penal cu aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă în mărime de 100, unități convenționale, echivalentul sumei de 2000 lei, achitată în aceeași zi. Copia ordonanței definitive a procurorului a fost anexată la dosar.

Reieșind din cele menționate, procurorul indică că, s-a constatat motivul schimbării declarațiilor din cele veridice în cele false depuse la instanța de fond și la instanța de apel.

Mai indică că, pe declarațiile depuse la instanța de apel la 20.07.2015, de către organul de urmărire penală al SUP IP Cahul la 03.08.2015 a fost începută urmărirea penală nr.2015150605 pe art.312 alin.(1) Cod penal, care în prezent se află în curs de examinare.

Menționează, că instanța de apel neîntemeiat a pus la îndoială faptul că martorul Coteț M. a depus mărturii mincinoase, deoarece în acest sens există o hotărîre definitivă de sancționare a martorului Coteț M., pentru depunerea declarațiilor false în instanțele judecătorești, care nu a fost contestată de către Coteț M. și nu a fost anulată. De asemenea, legea procesual penală nu prevede folosirea obligatorie la audierea martorului a mijloacelor tehnice de înregistrare audio sau video.

În opinia recurentului, instanța de apel, nu a ținut cont de faptul că inculpatul Belocurenco Iurie a declarat că la 28 ianuarie 2014, a intrat în complexul „Codreanu” or. Cahul, a urcat la etajul 3, a văzut ușa unui apartament întredeschisă, a intrat în locuință și a luat o geantă pentru femei, a scos un portmoneu, iar după ce a ieșit în coridor a aruncat geanta într-o parte și numai după aceea s-a întâlnit cu Coteț Maria, cu care s-a lovit cu umărul întâmplător, aceste declarații fiind date de inculpat, în opinia procurorului, cu scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, deoarece martorul Coteț Maria declară, că în momentul când s-a întâlnit cu Belocurenco Iurie la intrarea în apartament, acesta avea geanta fiicei sale în mâini și deși a fost depistat în momentul comiterii infracțiunii, acesta a prelungit acțiunile sale cu

scopul însușirii bunurilor sustrase.

7. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că recursul urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit conținutului recursului, recurentul invocă temei de drept pct. 6), 12) și 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevăd, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.*

Analizînd motivele invocate în recursul ordinar, în raport cu soluția adoptată de către prima instanță menținută prin decizia instanței de apel, precum și din analiza materialelor cauzei, instanța de recurs conchide că în speță, nu se constată erori de drept, ce se încadrează în cele prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6), 12) și 16) Cod de procedură penală.

Colegiul lărgit menționează că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal constată că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor

invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul lărgit consideră, că argumentele invocate de recurent în susținerea solicitărilor sale și anume faptul că, acțiunile inculpatului Belocurenco Iurie greșit au fost încadrate de către instanțele ierarhic inferioare în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, acțiuni care în opinia recurentului urmau a fi încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, și asupra acestora instanța s-a expus în mod întemeiat, așa cum este indicat în pct.5 al prezentei decizii, dând o apreciere probelor conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă privind calificarea infracțiunii săvârșite de către Belocurenco Iurie în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, concluzii pe care instanța de recurs și le însușește, iar în susținerea acestora va statua asupra următoarelor circumstanțe.

Potrivit conținutului recursului declarat, argumentul recurentului cu privire la faptul că inculpatul Belocurenco Iurie a săvârșit infracțiunea de jaf dar nu furt, este bazat pe declarațiile martorului Coteș Maria, depuse în cadrul urmăririi penale, potrivit cărora, aceasta l-a văzut pe inculpat în momentul sustragerii bunurilor și anume când a ieșit din apartament cu geanta fiicei, a încercat să-l rețină însă a fost înlăturată cu forța de către inculpatul Belocurenco Iurie.

În acest sens, Colegiul lărgit menționează, că este întemeiată concluzia instanței de apel cu privire la faptul că declarațiile martorului Coteș Maria, menționate mai sus, depuse în cadrul urmăririi penale, nu constituie temei de recalificare a acțiunilor din art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, deoarece nu au fost confirmate de martor în cadrul audierilor pe parcursul cercetării judecătorești, or, în ședința de

judecată, martorul Coteș M. a declarat că, nu l-a văzut pe inculpatul Belocurenco Iurie cînd a ieșit din apartament, ci l-a văzut cînd acesta cobora scările de la etajul 3 la etajul 2, fără a vedea la el bunuri sustrase și nu a înțeles că Belocurenco Iurie a săvîrșit sustragere. A aflat despre infracțiune doar cînd a urcat la etajul 3 și a văzut ușa deschisă de la apartament. La fel Coteș Maria a declarat, că nu a fost înlăturată cu forța din calea inculpatului Belocurenco Iurie, ci s-au atins unul de altul cînd treceau pe alături pe scările înguste.

Potrivit declarațiilor părții vătămate, Coteș Alina, depuse la faza urmăririi penale (f. d. 35, vol. I), a menționat că: *"... a auzit zgomot la ușa de la antreu, însă nu a atras atenția, nici peste un minut a intrat în apartament mama mea pe nume Coteș Maria, care avea geanta mea în mîină și m-a întrebat ce caută geanta mea afară în coridor pe scările care duc la ieșire în stradă ..."*. Fiind audiată în instanța de judecată, partea vătămată Coteș Alina (f. d. 144, vol. I), a declarat că: *"...Mama revine în casă, de afară, găsindu-mi geanta pe holul scărilor, mama se numește Coteș Maria. Ea m-a întrebat unde se află geanta, și de ce geanta îmi stă acolo..."*.

Astfel declarațiile părții vătămate, depuse din cuvintele martorului Coteș Maria confirmă concluzia instanței de apel potrivit căreia declarațiile martorului Coteș Maria depuse în cadrul urmăririi penale nu pot fi puse la baza recalificării acțiunilor inculpatului din art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Colegiul lărgit consideră neîntemeiat, argumentul recurentului potrivit căruia, *instanța de apel urma să pună la baza soluției adoptate declarațiile martorului Coteș Maria, depuse în cadrul urmăririi penale, dar nu cele depuse în cadrul cercetării judecătorești, deoarece prin ordonanța din 31.12.2014, s-a dispus încetarea urmăririi penale în privința martorului Coteș Maria învinuită în baza art.312 alin. (2) lit. a) Cod penal, cu atragerea acesteia la răspundere contravențională în baza art. 55 Cod penal, pe faptul că martorul în cauză a prezentat cu bună-știință instanței de judecată declarații mincinoase, fapt recunoscut de martor în cadrul procesului penal menționat, deoarece instanța de apel corect a statuat că, din conținutul ordonanței sus menționate nu este clar care anume declarații mincinoase a depus instanței de judecată martorul Coteș Maria.*

Mai mult ca atît, potrivit declarațiilor depuse în instanța de apel la data de 21.07.2015, adică după emiterea ordonanței sus indicate (f.d.61-62, vol. II) martorul Coteș M. și-a menținut declarațiile depuse în fața instanței de judecată și a confirmat faptul că: *" ... Ajungînd la etajul 3 ușa la apartament era deschisă. Cînd am văzut ușa deschisă, m-am coborît înapoi, cînd am ajuns la etajul 2 am văzut gentuța fiicei pe pervazul geamului. Am luat geanta și m-am*

dus la fiică ... m-am întâlnit pe scară (cu Belocurenco) ... nu am încercat să-l rețin pe Belocurenco ... nu a fost așa ca Belocurenco să mă împingă ... când l-am întâlnit pe Belocurenco nu am înțeles că a ieșit din apartamentul fiicei ... am înțeles că a fost furt când am găsit ușa deschisă la fel și am găsit geanta ... în procesul verbal de la urmărire penală m-am semnat, dar nu am avut ochelari să-l citesc și nu mi-a fost citit ...”.

Totodată, Colegiul consideră necesar a menționa că potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decît cel pe care îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Cu referire la eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, invocată de recurent, Colegiul atestă că, în argumentarea acestui temei, recurentul face referire la Hotărîrile Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28.06.2004 și nr. 22 din 12.12.2005. Însă Colegiul lărgit menționează că, prin noțiunea de hotărîre de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție, se are în vedere o hotărîre adoptată anterior pe un caz concret de către Curtea Supremă de Justiție, unde au fost aplicate și interpretate norme de drept, similare cu cele aplicate în hotărîrea contestată, dar nu o hotărîre explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție privind aplicarea prevederilor legale în practica judiciară, ce are un caracter de recomandare.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit a ajuns la concluzia că, temeiurile invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată, deoarece la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, considerente din care Colegiul lărgit conchide că, recursul ordinar declarat de procuror, urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

8. În temeiul art. 434 și 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 21 iulie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Belocurenco Iurie Simion**, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **08 iulie 2016**.

Președinte

Nicolaev Ghenadie

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Moraru Petru